

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ЛОРЕЛАЙ

chitanka.info

Сякаш хиляди огнени преси
ме обгарят, притискат, гнетят: —
на челото ми хладни компреси,
от хинина ушите пицят.

А случайна, капризна, засмяна,
под прозореца спря Лорелай —
като мъдра рецепта желана,
златокъдра кат капчица чай.

И възкръсна пак приказка свята
с аромата на пролетна нощ,
приютила мечта непозната
под крилата на звезден разкош.

И през тънките бели завеси
в миг разле се усмивка-корал,
сякаш слънчево минало спре се
и отнесе и гнет, и печал.

Тя бе миг и шега мимолетна,
седмоцветна небесна дъга,
но умря кат мечта безответна
в непросветна и тиха тъга.

И за сбогом през тънки завеси
пак нашепна ми погледа син:
«На сърцето студени компреси,
а в устата таблетка хинин!».

«Българан», 19 март 1921

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.